

శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీయర్

ఆధ్యాత్మిక పక్షపత్రిక

20-4-2001 ⑨

శ్రీ రమణ క్లైట్స్ - డిమ్బురు

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా - అంధ్రప్రదేశ్. పిన్ : 534 265

సంఘర్మ శ్రీనాస్త్ర గాలి అనుగ్రహమేములు

22-4-2001, ఆదివారం

జిమ్మారు - శ్రీ రమణ క్లైప్రం

26-4-2001 మండి 29-5-2001 వరకు కేంపు

30-5-2001, బుధవారం

జిమ్మారు - శ్రీ రమణ క్లైప్రం

సత్యాన్వేషణ - సత్యదర్శనం

ట.13-4-2001న, సత్యాన్వేషణ - సత్యదర్శనం పుస్తకం ఆవిష్కరణ మహాత్మవం, భీమవరం, అల్లూల సీతారామరాజు కళ్యాణ మంటపంలో, శ్రీ ఉద్దరాజు ఆనందరాజు గాల 22వ వర్షంతి సందర్భంగా, జిల్లాగిన సభలో జిల్లాగింది. ఈ సభకు శ్రీ రామలింగరాజు గారు (అడ్వెకెట్), అధ్యక్షత వహించారు. ముఖ్య అతిథిగా సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు విచ్ఛేసినారు. సత్యాన్వేషణ - సత్యదర్శనం పుస్తకమును డా. ఎ. రామకృష్ణంరాజు, M.D., గారు ఆవిష్కరించారు.

ఈ సందర్భంగా జిల్లాగిన సభలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు మాటల్లాడుతూ, శ్రీ ఉద్దరాజు కాలి విశ్వనాథరాజు గారు, వారి సాచిదరులకు తల్లితండ్రులపట్ల ఉన్న కృతజ్ఞతాభావాన్ని కొనియాడారు. శ్రీ విశ్వనాథరాజు గారు భీమవరం ప్రజలకు శాస్త్రతంగా ఉపయోగించే పని విద్యైనా చేపట్టాలని సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు సూచించారు. “సత్యాన్వేషణ - సత్యదర్శనం” పుస్తకం గురించి మాటల్లాడుతూ, వదలవలసింది వభిలినప్పడు, సత్యం మన చేతికి దొరుకుతుందని, సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రవచించారు.

సర్వాపురం డా. శ్రీ పి.వి.యన్. సుార్థనారాయణరాజు గారు వాస్తిన ఈ పుస్తకం అచ్చ వేయడానికి శ్రీ ఉద్దరాజు కాలి విశ్వనాథరాజుగారు, వారి సాచిదరులు 30 వేలు ఆర్పిపెట్టి, అచ్చవేసిన రెండు వేల కాపీలను జిన్నారు శ్రీ రమణ క్లైప్రం వారికి అందించారు.

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 6

సంచిక : 9

పుష్టి : 26-28

20-4-2001

RAMANA BHASKARA
TELUGU SPIRITUAL
FORTNIGHT
MAGAZINE
 PAGES : 12

VOL: 6 ISSUE: 9

EDITOR
P. S. RAMA RAJU
 EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
 (HYMA)

SUBSCRIPTION
 YEARLY : Rs. 140/-
 Each Copy : Rs. 10/-

ADDRESS
RAMANA BHASKARA

SRI RAMANAKSHETRAM
 JINNURU - 534 265
 W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
 P.S.RAMARAJU
 LAKSHMI MODERN RICE MILL
 ULLAMPARRU - PALAKOL
 08814 - 24589, 24689

PRINTER
 SHIRIRAM GRAPHICS
 BANK STREET - PALAKOL
 08814 - 22438, 24278

ప్రపంచము మనమే, ఇతరులలో దీపములు మనలో దీపములే

అనంతమైన మన మౌన స్వరూపంలో సృష్టి చిన్న శబ్దము. మనస్సు మనలోనే ఉన్నది. మనస్సు ఆభాసకాంతితో చేరికయినపుడు, మనస్సులో ఉన్న రజ్యోగుణము చూచేవాడిగను (అహం), మనస్సులో ఉన్న తమోగుణము చూడబడేదిగను అగును. (ఇదం), అందుచేతనే మనలో ఉన్నవే బయటకూడా కనబడును. ఉదాహరణకు శరీరము పంచభూతాత్మకము, ప్రపంచము కూడా పంచభూతాత్మకము. పంచభూతాత్మకమైన శరీరము సహాయము లేకుండా ఎవరైనా ప్రపంచమును చూసినారా! అందుచేత దేహము, చూచే మనస్సు, ప్రపంచము, ఒకదానిమిద ఒకటి ఆధారపడ్డవి, ఇవన్నీ ఒకే క్రమములోనివి. అందుచేత మనమే ప్రపంచము, మనస్సులో విషయాలే ఇతరములుగా బేధబుద్ధి వల్ల అనిపిస్తాయి. వాస్తవముగా పరిశీలిస్తే ఇతరములు మనలోనివే. ఇతరులు మన మనస్సులో వారే. యదార్థానికి అంతరము, బాహ్యము అని రెండు లేవు. అహము, ఇదం కలిసి మనస్సు, మనస్సు మనలో ఉన్నది. అందుచేత సర్వము మనలోనే ఉంది. సామాన్యముగా చాలామందికి, ఇతరులలో దోషములు ఎంచటం ఒక అలవాటు. ఇతరులు మన మనస్సులో వారే అని తెలిసినపుడు, వారిలో ఉన్న దోషములు, మనలో ఉన్న దోషములు అని అనుభవంలో తెలుస్తుంది. మనలో ఉన్న దోషములను, ఇతరులవి అని పేరుపెట్టి వారిమిద ఆపాదిస్తాము. మనమే ఇతరములు కనుక, మన మనస్సును మనం సంస్కరించుకొంటే, మనస్సే సర్వసృష్టి గనుక, మనస్సు సంస్కరింపబడిన ప్రభావం సర్వసృష్టిమిద ఉంటుంది. దీనికి విచారణ ఒకటే మార్గము.

.... ఎడిటర్

ఈ సంచికలా.....

ప్రముఖ శ్రీ నైనుగాల అసుగ్రత ఛిపుములు

21-03-2001 యండగండి	2
02-04-2001 పొలతొడేరు	6
25-03-2001 కోపెల్లి	10

పట్టుకోవలసిన నేనును వచిలేశార్య, వచిలి తెయ్యువలసిన నేనును పట్టుకున్నార్య

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనురూపాషణములు, 21-3-2001, యండగండి

ప్రియమైన ఆత్మబింధువుల్లారా!

ఆధ్యాత్మిక జీవితం అనేది ధైనంబిన జీవితంలో చాలా అవసరం. అది మరణానంతరం ఉపయోగపడేది అని అనుకోవద్దు. మించిన ధైనంబినజీవితంలో ఆధ్యాత్మికజీవితం ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. సుఖంగా, శాంతిగా జీవించటానికి ఆధ్యాత్మిక జీవితం యొక్క సపోర్టు మనకు అవసరం. మనం కాలాన్ని సభ్యిసియోగం చేసుకోవాలి. దేహసికి మరణం ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పలేము. దేహసికి మరణం రాకముందే మనం దేహబుద్ధి నుండి విడుదల పొందితే ఇంక పునర్జ్వల రాదు. మించిన పునర్జ్వల అయినతరువాత మిగిలిన కాలంలో జపంగాని, ధ్యానంగాని చేసుకోవాలి. అది మించిన పునర్జ్వల అయిన తరువాత కొంతకాలం మిగులుతుంది కదా ఆ మిగతా కాలాన్ని దేవునిబాంక్లో వేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఇక్కడ బాంక్లో వేసుకొన్న డబ్బు మించుడారాదు. దేవునిబాంక్లో వేసుకొన్నది మరణానంతరం సీకూడా వస్తుంది. అంటే దేవునిబాంక్లో ఆధ్యాత్మికధనం వేసుకోవాలంటే ఏమి చేయాలి? మించిదగ్గర పమలు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ, నిర్మలంగా చేసుకొంటూ మిగిలిన కాలాన్ని జపంతోటి, ధ్యానంతోటి సభ్యిసియోగం చేసుకోవాలి. దేవుడే మన పుట్టుక, దేవుడే మన చావుకూడా. ఏ దేవుడు అయితే మనలను ఈ శలీరంలోనికి తీసుకొని వచ్చాడో ఆ దేవుడే మనలను ఈ శలీరంలోనుండి తీసుకొనిపోతాడు. ఆయనే మన పుట్టుక, ఆయనే మన చావు అనుకొన్నప్పుడు ఇంక దుఃఖపడటానికి ఏముంది? మనం సాత్మ్యకబుద్ధిని అలవర్పుకోవాలి. మనకు అవగాహనాశక్తి లేకపెట్టే అశాంతి మనలను విడిచిపెట్టదు.

మించు ఏమతస్థలైనా, మించు ఏ దేవుడిని ఆరాధించినా, మించు ఏ గురువును ఆశ్రయించినా మాకు ఎట్టి సంబంధం లేదు. మించు పొందవలసిన విషయం చెప్పుతున్నాను. మించు అందరి ప్యాదయాలలో నేను ఉన్నాను. నా ప్యాదయంలో మించు అందరూ ఉన్నారు. మించు, నేను ఒక్కటే కాని బేదబుద్ధిని మనస్సు కలుగజేస్తోంది. మించు అందరి ప్యాదయాలలో నేను ఉన్నాను, నా ప్యాదయంలో మించు ఉన్నారు అనేది అనుభవంలోనికి రావాలంటే బేధబుద్ధి నశించాలి. పొందవలసింది లోపలే ఉందిగాని బయట ఏమిలేదు. దానిని పొందటానికి ఏ ఆటంకాలు ఉన్నాయో, ఏ అడ్డంకులు ఉన్నాయో వాటిని స్ఫురిస్తి నీకు చూపిస్తూ ఉంటుంది. వాటిని జాగ్రత్తగా గమనించి, వాటిని తొలగించుకోగలిగితే చేతిలో ఉన్న వస్తువును వదిలేస్తే

అది భూమిమాద ఎలా పడివెళుందో అలాగే నీ మనస్సు వెళ్ళ హృదయగుహలో పడివెళుంది. ఎక్కడికి వెళ్లినా జీవితం ఉంటుంది. ఎక్కడికి వెళ్లినా ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, ఘుర్చాలు, అసూయ, సమాజం ఉంటాయి. ఈ సమాజంలో ఉంటూ సమాజాన్ని అతిక్రమించాలిగాని సమాజంనుండి పాలివేణి సమాజాన్ని అతిక్రమించలేము. ఏదైనా కష్టం వస్తే దానిని పరిష్కరం చేసుకోలేరు అనుకోండి భలంచటం నేర్చుకోండి, పాలివేవటం మంచిదికాదు. ఎందుచేతనంబీ భలంచటం వలన సహనం పెరుగుతుంది. ఎప్పుడయితే సహనం పెలగిందో హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. సహనాన్ని ప్రాక్షీసు చేసేకొలది, సాత్యకబుద్ధిని ప్రాక్షీసు చేసే కొలది లోపలఉన్న పరమేశ్వరుడు నీకు ఎరుకపడతాడు. ఎవడు మహాపాపి అంటే దేహబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపాపి అని చెప్పారు. ఆత్మబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపుణ్యత్వుడు, దేహబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపాపి. దేహబుద్ధిని వదిలిపెట్టగలిగితే శాస్త్రవాసన, లోకవాసన అవే కొట్టుకొనిపోతాయి. ఒకనిధి ఈవైపు నుండి ఆవైపుకు జంపుచేయగల శక్తి నీకు ఉంది అనుకో ఒకకాలువను దాటటం ఎంత తేలిక. అలాగే దేహబుద్ధిని నీవు విడిచిపెట్టగలిగితే శాస్త్రవాసన, లోకవాసన అవే కొట్టుకొనిపోతాయి ఎందుచేతనంబీ శాస్త్రవాసన, లోకవాసన దేహబుద్ధిలో ఇమిడి ఉన్నాయి.

ఇంట్లో పనులు అయిన తరువాత మీకు కొంతకాలం మిగులుతుంది. ఆ మిగిలిన బ్రైములో జపం చేసుకొండాము, ధ్యానం చేసుకొండాము అనుకోకుండా లోకవిచారణతో కాలఫేపం చేస్తున్నారు. ఇది భగవంతుడిని అగారవపరచినట్లు. ఎందుచేతనంబీ భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. మనం ప్రయాణం చేసేటప్పుడు టీఫిస్టు తింటాము, కాఫీ త్రాగుతాము వాటికి మనకు బ్రైము ఉంటుంది కాని భగవంతుని నామం చేయటానికి మనకు బ్రైము లేదంటాము. అంటే లోపల మనకు భక్తి లేదు, శ్రద్ధలేదు అని అర్థం. ఈ మధ్య మా మనస్సు బాగాలేదు అంటాము అంటే లోపల ఏదో కోరక ఉండని అర్థం. నిజమైన పైరాగ్యవంతునికి అనలు అశాంతే వాడికిరాదు. లోపల పైరాగ్యం పెట్టుకొని పనిచేస్తే అశాంతి రాదు. లోపల ఆశపెట్టుకొని పనిచేస్తే అశాంతి వస్తుంది. కోరకలోనుండి ఆశ వస్తుంది. ఆశలోనుండి అశాంతి వస్తుంది. అశాంతిలో నుండి దుఃఖం వస్తుంది. ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే దుఃఖం చల్లారదు. నీవు ఎవరో నీకుతెలిసే వరకు దుఃఖం నిన్న వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. తలంపులు, కోరకలు, మంచి, చెడు, స్వర్ణం, నరకం, స్నేహాలు, కిరోధాలు అగ్ని మనస్సులోనే ఉన్నాయి. మనో నాశనం అవ్వకుండా నీకు బ్రహ్మనుభవం కలుగదు.

పట్టుకోవలసిన నేనును వదిలివేసావు, వదిలివేయవలసిన నేనును పట్టుకొన్నావు.

అందువలన ఈ తిరకాను అగతా వస్తోంది. చావుకు, పుట్టుకకు, నీ వేదనకు ఇదే కారణం. ఏది వచ్చినా తలంపు రూపంలో వస్తుంది. స్నేహం, విరోధం, ఇష్టం, ప్రతిస్ఫుందన అస్తి తలంపు రూపంలో వస్తాయి. జపం చేస్తూ ఉంటే జపం చేసే తలంపు ఏమి చేస్తుంది అంటే మిగతా తలంపులను తలమేసి, తలమేసి దివరకు అదికూడా నశిస్తుంది అష్టదు భగవంతుడు తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతాడు. నీలోపల ఉన్న వాసనలు పూర్తిగా నశించాలి. ఒక్కవాసన మిగిలి ఉన్న నీకు పునర్జన్మ తప్పదు. అస్తివాసనలను సేషం లేకుండా విడిచిపెట్టాలి. ఈ మధ్య మాంసం తినటం మానివేసాము చుట్టాల ఇంటికి పెళతే వారు బలవంతం చేసాయ తిన్నాము అని చెప్పారు. చుట్టాలు బలవంతం చేయటం వలన తిన్నామనటం అబద్ధం వాలలో ఉన్న బలహిసత అలా అసిపిస్తోంది. ఇటువంటి చమత్కారాలకు ఈశ్వరుడు మోసపాశిడు. ప్రారబ్లంలో ఏపనిచేయవలసి ఉందో అది త్రధగా చెయ్యి, ఇష్టంగా చెయ్యి నీ డ్యూటీ పట్ల నీకు భక్తి ఉండాలి. అష్టదు నీ మనస్సులో పాతవాసనలు పోతాయి, కొత్త వాసనలు రావు. పచ్చగడ్డి తినే దూడలు వట్టిగడ్డికోసం ఎదురుచూడవు అదేవిధంగా నీకు ఆత్మశాంతి లభ్యమయినప్పదు బాహ్యాతిషయాల మీదకు నీ మనస్సు వెళ్ళదు. స్వతంత్రమైన ఆనందం, శాంతి పాంచినప్పదు నీబుట్టి చైతన్యంలో స్థిరంగా ఉండిపోతుంది. నీవు అసలు లేవు, ఉన్నాను అని అనుకొంటున్నావు. దానిమీద దుమ్ము చల్లు, కాని నీవు ఏమి చేస్తున్నావు అంటే దేవుడిమీద దుమ్ము చల్లుతున్నావు. వేవుడిమీద కాదు దుమ్ము చల్లవలసింది. వ్యక్తిగతమైన నేను మీద దుమ్ము చల్లు. దానిమీద దుమ్ముచల్లటం మానివేసి దానిని అలంకరిస్తున్నావు ఇంక అది ఎక్కడకు పోతుంది. పోనేపోదు. సత్కాన్మేషకుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే తనలో ఉన్న సత్కం అనుభవంలోనికి రాకుండా, తనలో ఉన్న ఏ బలహిసతలు అడ్డువస్తున్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. మూలతలంపును ప్రథమ తలంపును దాని మూలంలోనికి పంపటం సాధ్యమా అని అనకండి. అది సాధ్యమే. సాధన. ఉంటే అది సాధ్యమే. మీ మార్గంలో మీరు ప్రయత్నం చేయండి. ప్రయత్కాన్మే సాధన అని పిలుస్తారు.

మీకు అధికారం అంటే బాగా ఇష్టం అనుకోండి మంత్రిగారు మీకు దేవుడిగా కనబడతారు, మీకు డబ్బు అంటే ఇష్టం అనుకోండి ధనవంతులు అందరూ దేవతలుగా కనబడతారు. అందరికి అలా కనబడరు. నీలోపల వాసన లేకపెణే ఏమీలేదు. గాంధిగాలకి ప్రధానమంత్రి పదవి గడ్డిపరకతో సమానము ఎందుచేతనంటే లోపల ఆయనకు ఆ వాసన లేదు. వారు చెడ్డవారు అంటాము అనుకోండి చెడ్డతనం మనలో ఉన్నట్లు గుర్తు. లోపల చెడుతనం ఉంది కాబట్టి బయట కనిపిస్తోంది. ధ్యానం ఎవరు చేస్తారు? అహంభావన

చేస్తుంది. ధ్యానంచేసి ధ్యానంచేసి అహంభావనను విశిఖాట్లుకోవటం ప్రత్యుష పద్ధతి. ఈధ్యానం చేసేవారు ఎవరు అని విచారణ చేసి వాడిని ప్రక్కకు పెట్టటం పరోక్ష పద్ధతి. అలాగ వెళ్లినా జ్ఞానమే, ఇలాగ వెళ్లినా జ్ఞానమే. నీ మనస్సుకు స్థిరత్వం లేకపోతే స్థిరమైన మనస్సు ఉన్నవాలని ఆశ్రయించు. వాల సహాయ సహకారములు నీకు అందుతాయి. అప్పుడు నీ మనస్సుకు స్థిరత్వం వస్తుంది. నీ లోపల ఉన్న ఆనందం తోటి, శాంతితోటి సృష్టిలో ఏ వస్తువు సమానం కాదు. మనం గోరుతో గిల్లే విషయాలను గొడ్డలితో నరుకుతున్నాము. ఎందుచేతనంటే మనకు సరియైన అవగాహన లేదు. అనారోగ్యం వచ్చినప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండటంకాదు, ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే జాగ్రత్తగా ఉంటే అనారోగ్యం రాదు. నీవు కోటిరూపాయలు సంపాదించావు అనుకో నిన్న ధనవంతుడు అంటారు. అది స్వాష్ట సంపద. ఇతరుల క్షేమంకోసం, సమాజ అభివృద్ధికోసం ధనం ఉపయోగిస్తే అది నిజమైనసంపద. నీ శరీరం మరణించాక నీ కూడా వచ్చే సంపద. నీ కోసం దాచుకొన్న సంపద నీకూడా రాదు. ఇతరుల క్షేమం కోసం ఉపయోగించిన సంపద నీకు అక్కరలేదు అని అనుకోన్న అది నీ కూడా వచ్చేస్తుంది. అది నిజమైన భాగ్యం.

నీకు ఎక్కడైతే ఇప్పం ఉందో, ఎక్కడైతే ప్రీతి ఉందో అక్కడ నీ మనస్సును నిలబెడితే మనస్సుకు ఏకాగ్రత వచ్చేస్తుంది. నీకు యండగండిలో ఉన్న దేవుడి మీద ప్రేమ ఉంది అనుకో అక్కడే నీ మనస్సును నిలబెట్టు. అప్పుడు పునర్జన్మను తిసుకొనివచ్చే వాసనలను బలవంతంగా నెట్టినక్కరలేదు. వాటి అంతట అవే తొలగిపోతాయి. నీకు ఏ దేవుడయితే ఇప్పమో ఆ దేవుడిమీద ఉన్న ప్రేమను, భక్తిని కాపాడుకో. ఆయనమీదే తలంపు పెట్టుకో అప్పుడు అక్కరలేని తలంపులు తగ్గిపోతాయి. ఆయన మీదే ధ్యాన పెట్టుకొని అభ్యాసం చేయగా చేయగా నీధ్యాన ధ్యానంగా మారుతుంది. నీలో ఉన్న వాసనలు రానియ్య కాని నీవు ఈశ్వరుడి మీద ధ్యాన విడిచిపెట్టవద్దు. మీలో ఉన్న వాసనలకు మీరే బలం ఇస్తున్నారు. బలం ఇవ్వకపోతే అవేపోతాయి. వాసనలకు బలం ఇచ్చేటి మీరే వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసేటి మీరే. వాటికి బలం ఇవ్వకపోతే వాటి అంతట అవే ఎండిపోయి రాలిపోతాయి. నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు నూటికి నూరుపాశ్చ సత్యం. బయట కనిపించే గొడవలు అన్ని మనస్సు కల్పించినవే. నీ మాట, నీ ప్రవర్తన అసహజంగా ఉంటేదాని మీద దుమ్ము చల్లటం మానేసి నీ హృదయంలో ఉన్న నిజంమీద దుమ్ము చల్లుతానంటావేమిటి? నీ దేహయాత్రలో సుఖాం, దుఃఖాం ఎదురుఅవ్వవచ్చు కాని వాసుదేవుడిని మిన్ అవ్వవద్దు. ఎందుచేతనంటే ఆయన నిజం, ఈ సుఖాదుఃఖాలు అనిజం. కీటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని వాసుదేవుడిని మళ్ళీపోవద్దు.

విత్సంకానాచ నిత్యంగా క్రమిస్తున్నంత కాలం అందులో నుంచి విడుదల పొందటానికి సాధన చెయ్యాలి
సమ్మర్థులు శ్రీ నాన్నగాలి అనుగ్రహభాషణములు, 2-4-2001, పాలకోడేరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు శ్రీరామ నవమి. రాముడి శరీరం భూమిమిదకు వచ్చిన రోజు. రాముడు అంటే ఎవరో కాదు మనం ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నామో ఆ వస్తువే రాముడు. బయటకు నరుడుగా కనిపిస్తాడు లోపల ఆత్మగా ఉన్నాడు. అంటే మనం కూడా అలా జీవిస్తే లోపల ఉన్న వస్తువు తెలియబడుతుంది అని చెప్పటం. అది మనం గుర్తించాలి. ఆయన దశరథుడు కుమారుడు అని అనుకోంటే మనం మన్ అయివేతాము. బయటకు నరుడిగా కనిపిస్తున్నాడు కాని ఆయన నరుడు కాదు. మన హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మే ఆ రూపంలో వచ్చింది అని మనం గుర్తించాలి. రామనామం ఎంత గొప్పది అంటే మారు ఏదైనా పొరపాటు చేస్తే శ్రీరామ, శ్రీరామ అని అనుకోంటే ఆ దోషం నుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. రామనామం అంత పవిత్రమైనది. ఓ రామా! శ్రీరామా! నిధి సుఖమా? నీ సస్నేధి సుఖమా? అంటాడు త్వాగ్రాజు. ఆత్మసుఖం తప్పించి మిగతా సుఖాలు సుఖంగా నీకు కనిపించినా అవి పరిణామంలో దుఃఖాను తీసుకొని వస్తాయి. రజ్ఞించేది రామాయణం. ఇక్కడ కథ ఎవరైనా చిన్న అపకారం చేస్తే వాలమిద బీర్ధ, కోపం పెట్టుకొంటాము. కాని రాముడు కైకేయి మిద కోపం పెట్టుకోలేదు. నా దేహప్రారభం అలాగ ఉంది తాబట్టి భగవంతుడు కైకేయితో అలా మాటల్డాడించాడు అని అనుకొన్నాడు. ఇంతమంది రాత్మసులతో మనకు పేచీ ఎందుకు అని సీతమ్మ ఆయనతో అన్నప్పుడు ఈ దేహము భూమిమిదకు ఎందుకు వచ్చింది అంటాడు రాముడు. రాముడి మాట అర్థం చేసుకొంటే సంసార రోగంలోనుండి బయటపడతాము. శరీరానికి రోగం వస్తే ఆ రోగం తగ్గించుకోవటానికి మనకు ఒక ఎకరం ఉన్న అమ్మేసి పైదరాబాద్, మద్రాసు వెళతాము. మరి సంసార రోగంలో నుండి విడుదల పొందటానికి మనం ఏమి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. సంసారం కూడా ఒక రోగమే. ఈ సంసార రోగంలో నుండి విడుదల పొందటానికి కొంతమంది ప్రవక్తలు చెపుతూ ఉంటే వినేవారు ఎంత శ్రద్ధగా వింటారు అంటే వాల శరీరంలో ఉన్న అవయవాలన్నీ చెపులుగా చేసుకొని వింటారు. అంత శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయాలి. అంత శ్రద్ధగా ఎవరు శ్రవణం చేస్తారు అంటే తత్ప్రాణానం యొక్క విలువ తెలిస్తే, దాని పైభవం మనకు తెలిస్తే అంత శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయగలము. రాముడి యొక్క పైభవం త్వాగ్రాజుకు, రామదానుకు తెలిసినట్లు మనకు తెలియదు. ఎందుచేతనంటే మనకు అంత భక్తి లేదు, శ్రద్ధ లేదు. కొంతమంది రామభక్తులు భక్తి గురించి ఎంత గొప్పగా చెపుతారు అంటే రామా నీయందు మాకున్న భక్తికంటే ముక్కి గొప్పది అని ఎవరైనా చెపితే వారు ముఖ్యులు కదా అనే రామభక్తులు ఉన్నారు, వారు ముక్కికంటే రామునియందు భక్తికి అంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. రామనామం హృదయపూర్వకంగా

ప్రలించగా, ప్రలించగా సంసార రోగం నుండి విడుదల వొందుతాము. మనకు ఎంతసేపు దేహంతోటి, మనస్సుతోటి తిరగటమే పని. దేహం గొడవ, మనస్సు గొడవ కలిస్తేనే సంసారం, సంసారం అంటే ఇంట్లో మనుషులు కాదు. దైవస్తురణ లేకుండా సంసాంరోగంలో నుండి బయట పడలేము.

సీకు సినిమాకు వెళ్ళే అలవాటు ఉంది అనుకో ఆ అలవాటు నుండి బయటకు రావటానికి ఎంతో సాధన చేస్తాని బయటకు రాలేవు కదా. దేహమునేను అనే బుద్ధి కొన్నివేల జన్మల నుండి వన్స్తింది. అట ఒక్క రోజులో పోతుంది అనుకొంటున్నావా? దానికి ఎంతో ప్రయత్నం అవసరం. సమాధిస్థితిని ప్రాట్కిసు చేయటం వలన, దైవానుగ్రహం వలన అట పోవలసిందే గాని సీ కుప్పిగంతుల వలన అట పోదు అన్నారు స్వాములవారు. మనం సమాధిస్థితిని అభ్యాసం చేయాలి. సాధన లేకుండా సమాధి స్థితి రాదు. సమాధి స్థితి వస్తేనే గాని దేహబుద్ధి నశించదు. దేహబుద్ధి నశిస్తేనేగాని సీకు ఆత్మబుద్ధి కలుగదు, ఆత్మసుఖం సీకు అందదు. నాకు మోట్టం కావాలి అని ఒక భక్తుడు పిలిడి బాబాగాలని అడిగాడు. సీ ఇంద్రియాలను, సీ మనస్సును, సీ అహంభావనను, సీ ప్రాణాన్ని, సీ బుద్ధిని నాకు ఇవ్వాలి అప్పుడు కాదా సీకు మోట్టం అన్నారు. ఆ ప్రక్కన కూర్చున్న భక్తుడు నేను కూడా మోట్టం కోసమే వచ్చాను అని బాబాగాలతో అన్నాడు. బాబాగారు నోటితో చెప్పటం కాదు ప్రతిది ప్రాట్కికల్గా చేసి చూపించేవారు. ఆ భక్తుడిని పిలిచి ఈ ఉఱలో ఒక ధనవంతుడు ఉన్నాడు వాడి దగ్గరకు వెళ్ళి వెయ్యి రూపొయలు అప్పు అడిగి తీసుకొనిరా అన్నారు బాబా. వాడు వెళ్ళవచ్చి నాకు అప్పు ఇవ్వనన్నాడు అని బాబాగాలతో చెప్పాడు. కొంతసేపటికి ఒక ధనవంతుడు బాబాగారకి దగ్గరకు వస్తే ఆయననే ఇంతకుముందు వెళ్ళన ధనవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళి వెయ్యి రూపొయలు అప్పు ఇవ్వమని తీసుకొనిరా అని చెప్పారు. వాడు వెళ్ళి వెయ్యి రూపొయలు తీసుకొని వచ్చి ఇచ్చాడు. ఇంతకు మోట్టం కావాలని అడిగిన భక్తుడు బాబాగాలతో ఈ అప్పుల గొడవ ఏమిటండి? నేను మోట్టం కావాలని అడిగాను. ఇది అంతా తిరకాసు గొడవగా ఉంది నాకు ఏమి అర్థం కావటం లేదు అని చెప్పాడు. అప్పుడు బాబా ఏమి చెప్పారు అంటే అప్పు ఇచ్చేవాడు నువ్వు తిలిగి తిర్మగలవా లేదా అని చూస్తాడు. సీవు తిర్మలేవు అని ఆయనకు తెలుసు అందువలన సీకు అప్పు ఇవ్వలేదు. ఆయన తిర్మగలడు అందువలననే ఆయనకు అప్పు ఇచ్చాడు. అప్పు ఇచ్చేటప్పుడు సీకు తిర్మగల అర్థాత ఉందో లేదో చూసుకొంటాడు. అలాగే ఆధ్యాత్మికదర్శుడికి భగవంతుడు తెలియబడడు. సీ హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు. కాని సీకు ఆధ్యాత్మిక సంపద లేకపోతే ఆయన సీకు ఎరుక పడడు. సీకు ఆధ్యాత్మిక సంపద ఉంటే, ఆ జొన్నత్తం సీలో ఉంటే ఆయన సీకు తెలియబడతాడు. బోంబాయి నుండి భార్య భర్తలు బాబాగాల దగ్గరకు వచ్చారు. అమ్మా సీకు ఏమి కావాలి అని బాబాగారు అడిగారు. జనసమరణముల నుండి నన్ను విడుదల చేయండి, చావులేసిస్తి కావాలి అని అంది. చావటానికి ఇంత దూరం వచ్చావా అన్నారు బాబాగారు. దేహభావనను ఏడిచి పెట్టలేకపోవటం

వలన చావు గుర్తుకు వస్తుంది. నీకు దేహభావన ఉంది అందువలన నేను చనిపోతున్నాను అనుకోంటున్నావు. నీకు దేహభావన ఉన్నంత కాలం నీకు చావు రాకూడదు అనుకొన్న నీవు చనిపోతావు. నీవు ఆత్మభావనను పెంచుకోవాలి అని బాబాగారు చెప్పారు. దేహభావన నశించాలంటే అది మామూలుగా నశించదు. ఆత్మభావన పెంచుకోవాలి, చైతన్యభావన పెంచుకోవాలి అన్నారు బాబాగారు. నేను ఆత్మను, నేను ఆత్మను అని అనుకోంటే అయిపోతానా. అనుకోవటం వేరు, అవ్యాటం వేరు కదా అని ఆ అమ్మాయి అడుగుతోంది. నీవు అనుకోవటం ప్రారంభించు, సాధన ప్రారంభించు. నీవు సాధన ప్రారంభిస్తే, ఆత్మభావన ప్రారంభిస్తే భగవంతుడు నీకు సత్పురుషులతో అనుబంధం ఏర్పడున్నాడు. సత్పురుషులతో అనుబంధం వలన ఆత్మభావన నీకు స్థిరపడుతుంది. అప్పుడు నీకు చావు ఎక్కడ ఉంది, పుట్టుక ఎక్కడ ఉంది అంటున్నారు బాబాగారు. బోంబాయి తిలిగి వెళ్ళపోయిన తరువాత భార్య భర్తతో మనం అనుకొన్న పని అయిపోయింది, బాబాగాలని చూసి వచ్చాము అని చెప్పుతుంది. అప్పుడు భర్త ఏమి చెప్పుతున్నాడు అంటే బాబాగాలని చూడటం వేరు, బాబాగాలని భగవంతుడు అని నమ్మటం వేరు. బాబాగాలని భగవంతుడు అని నమ్మినప్పుడు కదా ఆయన చెప్పిన వాక్యాలకు విలువ ఇస్తావు, సాధన చేస్తావు, తలిస్తావు. చూసివచ్చినంత మాత్రం చేత పని పూర్తి అవ్యాదు. ఆయన భగవంతుడు అని నమ్మాలి కదా, ఆ విశ్వాసం కుదరాలి కదా అంటున్నాడు భర్త. నరుడై పుడితే సులపోదు. నరుడు నారాయణుని సిరంతరము ష్టులించగా, ష్టులించగా నారాయణుడు అవుతాడు. ష్టురణ వలన వచ్చే భాగ్యం అది. దేహం, ఘనస్సు నీకు స్వాధీనంలోనికి రావాలి, నీకు బాసినగా ఉండాలి, పాటికి నీవు బాసినగా ఉండకూడదు. వాటి ఆలజడి తగ్గిపోతే, నీ బుద్ధి స్థిరపడితే నీవు దేహమాత్రుడివి కాదు, నీవు బ్రిహ్మమే అని నీకు తెలుస్తుంది. నీవు రోజు ఎంతోంత స్వార్థం లేకుండా పనిచేస్తూ ఉంటే, ఇతరుల క్షేమం కోసం పనిచేస్తూ ఉంటే నీ ఇంద్రియాలు స్వాధీనంలోనికి వస్తాయి, ఈశ్వరానుగ్రహం వస్తుంది.

పూజ, జపం, ధ్యానం చేసి నీవు బాగుపడు. నిన్ను చూసి పచిమంది బాగుపడతారు. మింటే ఎవరైనా భౌతికంగా కాని, ఆధ్యాత్మికంగాకాని బాగుపడుతున్నారు అనుకోండి అది చూసి నాకు అసూయ వస్తే ఇంకా నాకు దేవుడు ఏమిటి? అసూయలో నుండి విడుదల విందనప్పుడు ఇంక జ్ఞానం ఎలా వస్తుంది? ఎన్ని పూజలు చేస్తేమటుకు ఏమి లాభం. నామాల్లో రూపాల్లో, గుణాల్లో తేడాగాని లోపల ఉన్న సద్గుస్తువు ఒక్కటి. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును చూడటం మానివేసి నీ గుణాన్నికాని, నీ ధనాన్నిగాని, నీ రూపాన్నిగాని, నీ గౌరవాన్నిగాని చూస్తున్నాను అనుకోండి నాకు నిజమైనచూపు లేదని అర్థం. నిజమైనచూపు లేనివాడికి ఈశ్వరానుగ్రహం సున్న, నిజం వాడికి తెలియదు. అసూయ, కోలక, కోపం, చిరాకు ఇవి అన్ని తలంపులే, ఇవి ఉపయోగంలేని తలంపులు. అవే సంసారం తీసుకొని వస్తున్నాయి. భగవంతుని నామం తీసుకొని త్రద్దగా, భక్తిగా జపం చేయటం వలన కోలక, కోపం, అసూయ ఇవి అన్ని పోతాయి, ఉపయోగంలేని తలంపులు ఆగిపోతాయి. ఏదైతే జపం చేస్తున్నావో ఆ

తలంపు ఒక్కటే నిలబడుతుంది. జపం చేయగా చేయగా ఆ తలంపుకూడా ఉండివేసితుంది. అప్పుడు నీ హృదయంలో ఉన్న మహావేలుగులో ప్రవేశిస్తావు. జపం నిన్న అంతదూరం తీసుకొనివెళుతుంది. బాహ్య పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా ఉన్న ప్రతికూలంగా ఉన్న వాటి ప్రభావం నీ మనస్సుమిాద పడినప్పుడు నీకు జ్ఞానం కలుగదు. అది దేహ ప్రారభం. దేహ ప్రారభానికి జ్ఞానానికి ఏమి సంబంధం లేదు. బయటున్న శత్రువులను జయించాలంటే శారీరక బిలం, తుపొకులు ఉంటే సలపోతాయి. లోపల ఉన్న శత్రువులను జయించాలంటే మనస్సుతో ఎక్కువ ప్రయత్నం చేయాలి. బయట శత్రువులను జయించటం కంటే లోపల శత్రువులను జయించటం చాలా కష్టం. మనస్సును శాంతపర్చుకోవాలి, మనస్సును నిర్మలం చేసుకోవాలి. అప్పుడుగాని లోపల ఉన్న శత్రువుల నుండి బయటపడలేము. జపం, ధ్యానం, విచారణ ఇవి గమ్మం కాదు, ఇవి సాధనలు మాత్రమే. లోపల ఉన్న చైతన్యంతో కలవటానికి ఇవి అన్ని ప్రయత్నాలు మాత్రమే. ప్రయత్నంలో బంధం ఉంది. ప్రయత్నం చేస్తూ, చేస్తూ ప్రయత్నం లేని స్థితికి వెళతే అప్పుడు బంధం నిన్న విడిచిపెట్టేస్తుంది. బ్రహ్మనుభవం పొందటానికి ఏ తెర అయితే మనకు అడ్డు వస్తోందో ఆ తెరను తొలగిరచటానికి జపం, ధ్యానం, విచారణ. ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, ఎన్ని పురాణాలు విన్నా అన్నింటికంటే మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. మనోనిగ్రహం లేకపోతే లోచూపురాదు. లోచూపు ప్రాంభమయితే నిజమైన విద్య ప్రారంభమవుతుంది. అప్పుడు నీవు నిజమైన విద్యావంతుడవు అవుతావు. దేహస్ని ప్రారభానికి విడిచిపెట్టు. సినిమా తెరమిాద ఆడేవారు బాగా ఆడేట్టుగా డైరెక్టర్ చేస్తాడు అలాగే మన దేహ ప్రారభాన్నిబట్టి మన ఆట బాగా ఆడి బయటకు వెళ్లపాటే గొడవ వధిలిపాఠుంది. ఎవరికి ఏది ఇచ్చినా భగవంతుని స్వలించి ఇయ్యి ఒక మనిషితో మాటల్లాడితే వాడిలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అని, బయటకు కనిపించే రూపం నిజం కాదు అనుకొని మాటల్లాడు. మనం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే మనం జీవిస్తే భూతాలంలోగాని, భవిష్యత్ కాలంలోగాని జీవిస్తున్నాము. దీనివలన వర్తమాన కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. సాధన చేసేటప్పుడు బహు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నిత్యం కానిది నిత్యంగా కనిపిస్తున్నంత కాలం అందులో నుండి విడుదల పొందటానికి బహు జాగ్రత్తగా ప్రయత్నం చేయాలి. కృషి లేకుండా కృప ఎలాగ వస్తుంది. వెయ్యి రూపాయలు అప్ప ఉంది అనుకోండి. ౧౧౧ రూపాయలు అప్ప తీర్చారు అనుకోండి. ఒక్క రూపాయాయి ఉండివేసియింది అనుకోండి. ఆ ఒక్క రూపాయాయి వెయ్యి రూపాయలు అయిపాఠుంది. అలాగే అన్ని వాసనలు పాఠియి ఒక చిన్న వాసన మిగిలించి అనుకోండి. దానిని నిర్మించి చేస్తే అది పెలగిపాఠుంది. అందుచేత ఒడ్డుకు రావాలి, వచ్చాము అనుకోవాలి. అందువలన సాధనలో బహుజాగ్రత్త అవసరము. మన కూడా నీడ వస్తుంది. నీడను రావద్ద అన్నా ఆగదు వచ్చేస్తుంది. అలాగే భగవంతుని ప్రేమగా, శ్రద్ధగా, భక్తితో స్వలించుకొంటున్నావు అనుకో నీకూడా శాంతిని రావద్ద అన్నా శాంతి నీ వెంట వచ్చేస్తుంది అని బాబు చెప్పారు.

ఆధ్యాత్మానుభవం కలిగాక సంకల్పించేవాడు, సాధన చేసేవాడు ఉండడు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగాల అనుగ్రహ భవణములు, 25-3-2001, కోహెల్ల

ప్రియమైన ఆత్మ, బంధువుల్లారా,

దేహము చసివిశియిన తరువాత దేహము, జీవుడు విడవితారు. ఒక మహాశక్తి దేహస్ని ఈ భూమిమాదకు తిసుకొని వచ్చింది. ఏ శక్తి అయితే ఈ దేహస్ని భూమిమాదకు తిసుకొని వచ్చిందో, ఏ పని సిమిత్తం తిసుకొని వచ్చిందో ఆ పని పూర్తిలుయిన తరువాత జీవుడిని దేహంతో సెవరేట్ చేస్తుంది. దేహం ష్టూపంలో కాల్బిడుతుంది, జీవుడు ప్రయాణం చేస్తాడు. మనం దేహం గురించి ఎంత ఆలోచిస్తున్నామో అందులో సంగంకూడా దేహం చసివిశియిన తరువాత ప్రయాణించే జీవుడి గురించి ఆలోచించటంలేదు. మనకు ఆ అలవాటు లేదు. మన ఆలోచన ఒక క్రమంగా లేదు. మన గురించి మనం ఆలోచిస్తాము, లేకుంటే ఇతరులు మన గురించి ఏమి అనుకోంటున్నారు అని ఆలోచిస్తాము. ఈ ఆలోచన పొరపాటు. నేను ఇలాగ ఉన్నాను, నేను అలాగ ఉన్నాను, నాకు ధనం ఉంది, నాకు కీర్తిఉంది అనుకోనేవాడికి జ్ఞానంరాదు. మనం దేసితో ఒకదానితో తాదాష్టం చెందకుండా ఉండలేము. ఆ తాదాష్టం తెగటానికి సాధన. భగవంతుడు మోషం ఇచ్ఛేటప్పుడు మిషింట్లో ఉన్న సంపదను చూడడు, మించ్చా వ్యాదయంలో ఉన్న సంపదను చూస్తాడు. భగవంతుడు మన గురించి ఏమనుకోంటున్నడో అది కావాలిగాని మనగురించి మనం ఏమనుకోంటున్నాము లేకపోతే ఇతరులు మనగురించి ఏమనుకోంటున్నారు దానినిబట్టి మోషం ఇవ్వడు. అధైతానుభవం కలిగాక సంకల్పించేవాడు, సాధన చేసేవాడు ఉండడు. అధైతానుభవం సిజంగా ఎవరైనా కలిగిఉంటే వాడు ప్రత్యక్షంగా ఎంతోకొంత ఇతరులకు తన అనుభవాన్ని అందించగలడు, ఆధ్యాత్మికంగా నహియం చేయగలడు. లోపల ఉన్న వస్తువు తాలుక శాంతి నీ సహస్రారంలోనికివచ్చి చిమ్మటానికి సిద్ధంగా ఉంది. అది వ్యక్తంకాకుండా ఎవరో అడ్డు రావటంలేదు మనకు మనమే అడ్డుపడుతున్నాము. అదే దేహభావన. నీవుకాని వస్తువును నీవు అనుకోంటున్నావు. అదే ప్రథమ దోషం, అదే మధ్య దోషం, అదే చివల దోషంకూడా. నీవుకాని వస్తువును నీవు అనుకోనే ధ్యానే లోపలున్న వస్తువు నీకు వ్యక్తం కాకుండా అపుచేస్తోంది. బ్రహ్మం లోపలఉంది, అది వ్యక్తం అవ్యాటానికి సిద్ధంగా ఉంది. కాని మనకు ఆ ప్రిపరేషన్ లేదు, అంత పవిత్రత లేదు.

స్వార్థబుద్ధి ఉన్నవాడి దగ్గరనుండి ప్రేమ, శాంతి ఆశించకు, అల్ఫాబుద్ధి ఉన్నవాడి దగ్గరనుండి బాధ్యత ఆశించకు అని పెద్దలు చెపుతారు. మాకు అందలకి జ్ఞానం వస్తుంది

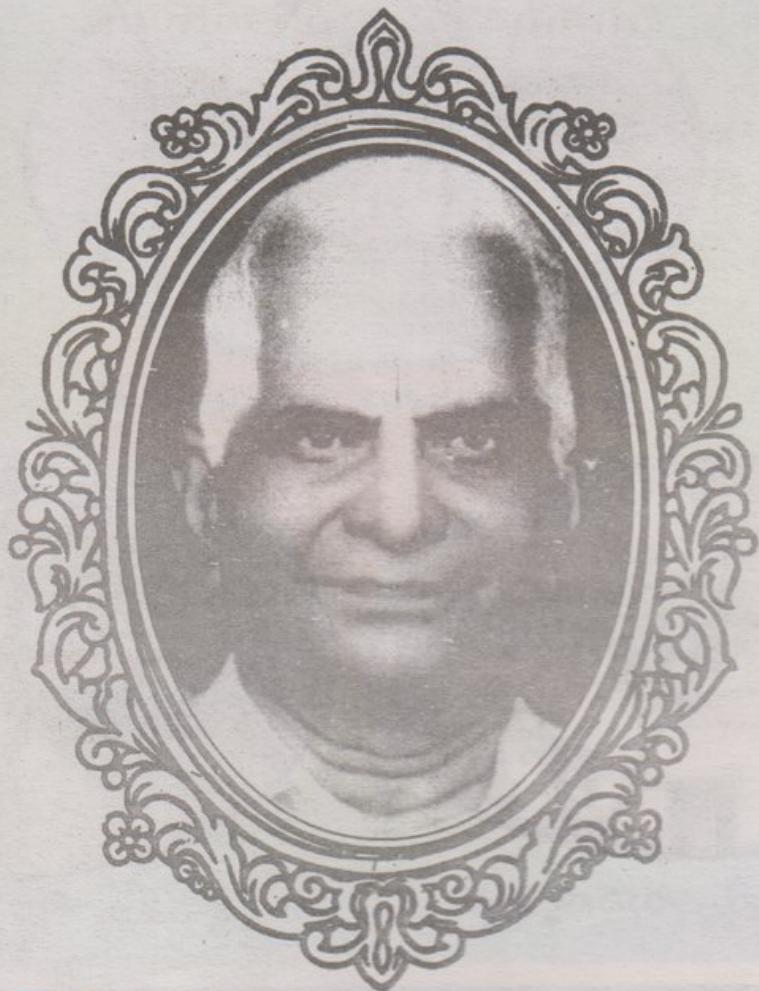
కాని చాలాకాలం పట్టవచ్చు. దురదృష్టం ఏమిటంటే చాలామంది ఇన్ఫర్మేషన్ జ్ఞానం అనుకోంటున్నారు. స్వాలబుద్ధి ఉన్నవాడు సబ్బత్తు సలగా అర్థం చేసుకోలేదు, వాడికున్న భక్తికూడా కాంతంగా ఉండదు. సూక్ష్మబుద్ధి ఉన్నవాడు సబ్బత్తు బాగా అర్థం చేసుకొంటాడు, వాడి భక్తి స్వప్తంగా, స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది. నీ స్వరూపాన్ని అనుసంధానం చేసుకోవటం, నీవు ఎవరిగా ఉన్నావో నిరంతరం గుర్తుపెట్టుకోవటం నిజమైన భక్తిలని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మనకు భగవంతుడిపట్ల పరిపూర్జమైన విశ్వాసం ఉండాలి. నాకు భౌతికమైన విషయాలు ఏమీమధ్య మొళ్ళస్థితి గురించికూడా నేను కంగారు పడటంలేదు. కాలపరిణామంలో అది ఎప్పుడు రావాలో అప్పుడువస్తుంది. కాని కృష్ణ నిన్ను కోరేబి ఒక్కటే నీయందు నాకున్న భక్తి చలించకుండా నన్ను అనుగ్రహించు అని కృష్ణచైతన్యాడు కృష్ణుడిని ప్రార్థించాడు. మనిషిన పట్టిపేడించేబి అహంభావన. అది దేవాన్ని పెళ్ళిట్టుకోవటానికి ఇష్టపడుతుంది గాని అది పెళ్వటానికి ఇష్టపడదు. మనలను మనం పాగడుకోవటం వలన, ఇతరులను సిందించటం వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. మనం ఎవరినైతే విమల్సిస్తున్నామో వారు లాభం పొందుతారు, మనం నష్టపెశితాము అని విమల్సించేపాలికి తెలియదు.

ఎక్కడికి వెళ్ళినా సాధారణంగా ఏవో సమస్యలు చెపుతూ ఉంటారు. కుటుంబ సమస్యలు, ఆర్థిక సమస్యలు, సామాజిక సమస్యలు ఇవిఅన్ని నిజమైన సమస్యలకావు. మనస్సే నిజమైన సమస్య అది మనం మల్లిపోతున్నాము. దేవాం కొత్తగా వచ్చిందిగాని మనస్సు అనేక వేల జన్మలనుండి వస్తోంది. దానిని మార్చుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. అది మాలనట్లు నటిస్తోందిగాని మారటంలేదు. మారు మనస్సు వొందటం చాలాకష్టం, అది తొందరగా మారదు. మనస్సు భాళీ చేసింది అనుకో ఆత్మజ్ఞానాన్ని నీవు పీలవనక్కరలేదు. మనస్సు భాళీలయిన మరుళ్ళణంలో ఆత్మజ్ఞానం వచ్చి ప్రవేశిస్తుంది. అహంభావనకు సంబంధించిన వ్యాపారం తగ్గించుకోండి. మన ఇంట్లోవాలమిద మనకు ప్రేముంది అనుకోంటున్నాము అది ప్రేమకాదు, అది స్వార్థమే. స్వార్థంకూడా ప్రేమ అనుకొనేటంత అమాయకస్థితిలో మనం ఉన్నాము. టిక్కాలజీ అభివృద్ధి అవుతోందిగాని మనం మానసికంగా అభివృద్ధి అవుటంలేదు. దానికి దీనికి పొందిక కుదరటంలేదు. నిజంగా నీకు ఈశ్వరునిపట్ల ప్రేమఉంటే ప్రశ్నలే ఉదయించవు, సందేహాలురావు. జంతు జన్మలు, మనిషి జన్మలు, దేవతా జన్మలు ఇలా నీవు కోట్లాటి జన్మలు ఎత్తుగాని నీకు పరమ శాంతి, శాశ్వతమైన శాంతి కావాలంటే నా దగ్గరకు రావలసిందే, నీ శాంతిస్థానం నేనే అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మూలతలంపును ఎలా పెళ్ళిట్టుకోవాలి అని అడుగుతున్నారు. మూలతలంపును పట్టుకోని దానిమూలంలోనికి వెళ్ళ అది ఒక మార్గం. నీకంటే ఉన్నతమైన శక్తి ఒకటిఉందని నమ్మటం

వలన, నమ్మటమేకాదు అది చెప్పినట్లుగా భక్తితో చేయటం వలన కూడా మూలతలంపు పోతుంది. ఇదొక మార్గం. నీకు అనుకూలమైన సంఘటనలు వచ్చినా, ప్రతికూలమైన సంఘటనలు వచ్చినా భగవంతుడు ఇచ్చిన ప్రసాదంగా తీసుకొని ముందుకు దూసుకొనిపోయిని. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహ ధ్యాసలోనుండి విడుదల పొందాలి. భగవంతుడిని నిరంతరం స్వలించటం వలన మనకు తెలియకుండానే మూలతలంపు పోతుంది. అది పోవటం ఆ స్థలంలో ఈశ్వరుడు సిలబడటం ఒకేసాల జిలగిపోతాయి. అహంభావన ఎందుకు పనికిరానిది అని ముందు నీకు అర్థం అవ్వాలి. అది చాలాగొప్పది అనుకొంటే అది ఎక్కడికి పోతుంది. అహంభావనలోని అల్లెత్తుం, ఈశ్వరుడిలోఉన్న శక్తి ముందు నీకు తెలియాలి. అప్పుడు నెమ్ముటి, నెమ్ముటిగా అహంభావన అణగటం ప్రారంభిస్తుంది. సత్కర్మ ఆచరణ, సద్గుంధపరిసం, సత్కరుషులతో సహవాసం ఎన్నో జిత్తులు చేస్తేగాని నీకు లోచూపు కలుగదు. లోచూపు కలిగినవాడు హృదయంలో ప్రవేశిస్తాడు. హృదయంలో ప్రవేశించినవాడికి కదా ఈశ్వరుడు తన స్వరూపంగా వ్యక్తమయ్యేది.

నీలోఉన్న దీపాలు చెప్పవు, ఇతరులలో ఉన్న దీపాలు చెపుతావు. నీవు బుద్ధిమంతుడవా? నీకు జ్ఞానం ఎలావస్తుంది. ఇంట్లోవాలకి పది రూపాయలు ఇస్తే అది త్వాగం అనుకోవు, అదే బయటవాలకి ఇస్తే త్వాగం అనుకొంటావు. స్వపర బేధం వచ్చించి ఇంక నీకు జ్ఞానం ఏమిటి? ఎవరైనా మి సహకారం తీసుకొంటే వారు ఉద్దలింపబడిపోతున్నారు అనుకోకండి, మిఱు పవిత్రులు అవ్వటానికి సహకరిస్తున్నారు అనుకోండి నీ జీవితంలో ఒక మాధుర్యం ఉంది, నీ హృదయంలో ఒక తియ్యదనం ఉంది. అది నీవు అనుభవించాలంటే నీ జీవితంలో జిలగిన సంఘటనలు అన్ని పూర్తిగా మార్చిపోవాలి. ఆ మర్మాపోయే సమర్థత నీకు ఉండాలి. అప్పుడు కదా నీ హృదయంలో ఉన్న తియ్యదనం నీకు అందేది. అహంభావనను అలంకరించటం మానివెయ్యి. ఈశ్వరుడిని అలంకరిస్తే ఆయన అనుగ్రహం నీకు వస్తుంది. ఆ అనుగ్రహ ప్రవాహంలో దేహధ్యాస పోతుంది. నీకు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేయాలని అనిపిస్తే ఆ మార్గంలో ప్రయాణం చేయిప్పు ప్రయాణం మటుకు ప్రారంభించు. ఏ భావన అయితే దేహంతో తాదాప్యం చెందుతాందో ఆ భావనను తీసుకొనివెళ్ళి ఎక్కడ లయింపచేయాలో చూసుకో. అది మర్మాపోవద్దు. మిఱు సరిఅయిన అవగాహన ఉంటే ఇప్పుడే ఇక్కడే వస్తువు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మిఱు సరిమైన అవగాహన లేకపోతే లోపల ఉన్న వస్తువు మాట అటు ఉంచండి మంచివారు కూడా చెడ్డవాలగా మీకు కనిపిస్తారు. అందువలన బహు జాగ్రత్త అవసరం.

కీ.శే॥ ఉద్దరాజు ఆనందరాజు గారు

ఏభాక్షాంక్షలతో

ఉద్దరాజు విశ్వనాథరాజు

పైర్సన్ : ఆనంద గ్రాటి

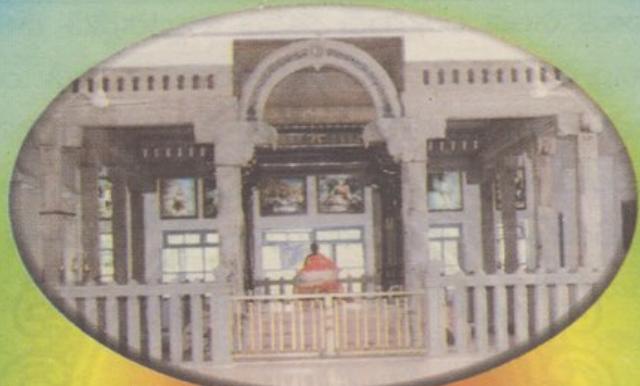
27-8-21/3, తివరావుపేట, భీమవరం - 534 202

పాగీ॥ జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

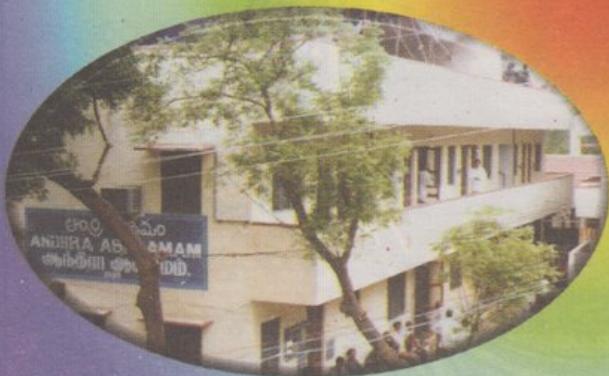
టెలిఫోన్ : 91 - 8816 - 22448, 23981, 23983 Fax : 23984

E Mail : uddaraju@gaismd01.vsnl.net.in

శ్రీ రమణార్థమం, తిరువన్నామలై

అంధార్థమం, తిరువన్నామలై

శ్రీ రమణ క్లీట్రం, జిన్నరు

REGISTERED NEWS PAPER

RNI NO. APTEL/1999/1667-POSTAL REGN.NO. AP/VJA/32/5/2000

To

A. Lakshmi

Plot No. 150, Rao & Raju Colony
Banjara Hills, Road No. 2
HYDERABAD - 500 034

If undelivered please return to :

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANA KSHETRAM,
JINNURU - 534 265. W.G. Dt. A.P.

Editor, Printer, Publisher : **P.S. RAMA RAJU**

Lakshmi Modern Rice Mill, Ullamparru, PALAKOL - 534 260. W.G. Dt. ☎ : 08814-24589, 24689

Printed at : **SHIRIRAM GRAPHICS**, Bank Street, PALAKOL - 534 260. W.G. Dt. ☎ : 22438, 24278